

מכתב התחזקות ערב ראש חודש ניסן

RABBI Y. FRIEDMAN
12 New Hall Ave Salford
Manchester M7 4JU

ב"ה
ישראל פרידמן
רב קלויז טשארטקוב
מנשטר

מכתב התחזקות

ערב ראש חודש ניסן תש"פ

הפעם האחרונה שזכינו להתפלל ביחד בבית מדרשינו פה במנשטר בשבת קודש, היתה בשבת קודש פרשת כי תשא ביום ח"י אדר שהיה גם יומא דהילולא של דודי הק' אדמו"ר רבי נחום מרדכי מטשארטקוב זי"ע. והנני רוצה לחזור על הדברים שאמרתי אז בקדושא רבה בשמו.

רבי נחום מרדכי זי"ע היה גר בווינה, וכאשר נכנסו הגרמנים ימ"ש לווינה נסגרו כל בתי כנסיות בעיר והרבה מהם נשרפו באש רח"ל, הוא סבל הרבה מהם עד שזכה לברוח מוינה ולעלות לארץ ישראל. השבת האחרונה שהוא ניהל עדתו בווינה היה בשבת קודש פרשת כי תשא שנת תרצ"ט, ובאותה שבת התאספו חסידיו בפעם האחרונה להסתופף בצלו הטהור, ולשמוע ממנו דברי חיזוק לימים הקשים הבאים, וכה סיפר להם:

פעם אחת בראש השנה, התקין הרה"ק מברדיטשוב זי"ע את עצמו לתקיעת שופר ונטל השופר בידו וכל הקהל עומד מוכן ומזומן לברכות ולתקיעות אבל אין ברכה ואין תקיעות.

רק אחר זמן מה נטל הרב מברדיטשוב את שופר ותקע התקיעות, והסביר אחריו למה המתין, ואמר שהבחין ביהודי אחד שכל ימיו היה שבוי בין הגויים ולא ידע איך להתפלל, וכשראה כולם מתפללים ה"למנצח" בקולות ובכוונה קינה בהם קנאה גדולה שרצה גם כן להתפלל והתחיל לבכות ואמר "אב הרחמים, אתה יודע בכל תפלה זכה מקורה וכוונתה ואני איני יודע אלא כ"ב אותיות שבאלף בית. אומר אני לפניך אלף, בית גימל, דלת, ואתה ברחמיך הרבים צרף אותן לרחמים ותפלה". וסיים הרב מברדיטשוב שבשעה שהיהודי היה חוזר על האלף בית ישב הקב"ה ועסק בצירופי אותיות שיצאו מפיו של אותו יהודי ולכן היה צריך להמתין.

מעשה זה של הרה"ק מברדיטשוב זי"ע סיפר האדמו"ר מטשארטקוב זי"ע בשבת האחרון שניהל בחשאי בעיר וינה כאשר כבר נאסרו על היהודים להתאסף ביחד לתורה ותפלה, וסיכנו את חייהם להתאסף ביחד וניהל הטיש בחשאי במנין מצומצם מרוב פחד ובהלה.

וכנראה שהרה"ק ר' נחום מרדכי רצה במעשה זה לחזק לבבות נשברות של קהל עדתו דאע"פ שהגיעו ימים שא"א היה להם להתפלל כראוי, עכ"ז צריכים הם לחזק את עצמם דאפילו אם יגיעו ימים שא"א להם לומר שום דבר שבקדושה, אם רק עוד יזכרו איך לומר האותיות אל"ף ביי"ת, זה לבד גם נחשב כתפלה ויעלה למעלה והקב"ה כבר ידע איך לצרף האותיות לעשות מהם תפלה זכה ושלמה.

וכן הדבר לגבינו, דהגם שאין אנו יכולים להתאסף ביחד וחסר לנו מאוד תפילות הציבור שיעורי תורה ועניית דברים שבקדושה ודיבוק חברים ונסגרו כל מוסדות חנוך וכו' וכו', עכ"ז כאשר אנו מתפללים ביחידות בבתינו ומשתדלים לפי מיטב יכולתינו לכוון בתפלה למרות כל הטיירות והבלבולים וכו' "לב נשבר ונדכה ונדכה אלקים לא תבזה" (תהלים נא), והקב"ה מקבל את תפילתינו ברחמים וברצון.

וכשדברתי אתמול עם מרן אדמו"ר שליט"א מבאיאן, אמר לי שהאל"ף זעירא של ויקרא בתחילת ספר ויקרא מרמז על ענוה וזהו ההקדמה לספר ויקרא שהוא תורת הקרבנות שמכפר על בני ישראל וכשאנו עומדים בענוה ובהכנעה זה יהא לנו לכפרה כמו הקרבנות.

ועוד אמר לי מרן אדמו"ר שליט"א דאיתא בגמרא (ברכות ו:): אמר רבין בר רב אדא אמר רבי יצחק כל אדם הרגיל לבא לבית הכנסת ולא בא יום אחד, הקדוש ברוך הוא שואל עליו מדוע לא בא פלוני לבית הכנסת, אם לדבר מצוה הלך אותו אדם, אזי נוגה לו, שתאיר לו המצוה את החושך.

ואמר הרבי שליט"א שעכשיו שאי אפשר לנו לילך לבית הכנסת ואנו אנוסים מחמת מצות ונשמרתם מאוד לנפשותיכם נמצא שהקב"ה משאיל על כל יחיד ויחיד בכלל ישראל ודורש שלומו שיאיר לו את ההושך.

והנה גדולי ישראל קבעו שלמחר ערב ראש חודש ניסן ליום תפלה והתעוררות בכל אתר ואתר, וראוי לכל אחד להרבות בתהלים ובאמירת תפלת יום כיפור קטן ובתשובה וחשבון הנפש, ויהי רצון שנזכה להבטחת הפסוק (מיכה ז) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" בב"א.